

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 135/07-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. mája 2007 predbežne prerokoval podanie P. Š., L., vo veci namietaného porušenia čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. Š. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 28. februára 2007 doručené podanie P. Š. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „*Obrana proti 4 Cdo 3/2007 následok šikanovaniu*“, ktoré zaslal aj Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, súčasťou ktorého bolo oznámenie sťažovateľa označené ako „*Nedoriešené krivdy*“ adresované Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky.

Sťažovateľ v podaní poukazuje na to, že všeobecné súdy procesne pochybili v občianskoprávných konaniach, v ktorých je účastníkom, ich postupom mu bola odňatá možnosť konať pred nimi a tvrdil, že „*bol na svojich právach ukrátení Čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, a Čl. 6 Dohovoru, I. p.*“

V závere podania uviedol:

- «1 - Domáham sa reštitučné, očistenia môjho dobrého mena „zmätočné rozhod“
- 2 - Domáham sa čl. 46, Ústavy SR. a násl. Ak sa nedohodne inaj.
- 3 - Domáham sa zastavenia „zrušiť“ krivdy na mojej osobe.
- 4 - Domáham sa dovo. § 236. f a § 1 OSP. A čl. 6 dohov. 209/92 Zb. proti Ex. Er.»

Keďže podanie sťažovateľa neobsahovalo náležitosti ustanovené v § 20, § 50 a § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), splnenie ktorých je predpokladom začatia konania pred ústavným súdom, ústavný súd ho 15. marca 2007 vyzval na odstránenie nedostatkov podania. Vo výzve ústavný súd podrobne poučil sťažovateľa o skutočnostiach, ktoré musí obsahovať návrh na začatie konania pred ústavným súdom (akej veci sa týka, kto ho podáva, proti komu smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy, presné označenie, ktoré základné práva alebo slobody sú podľa navrhovateľa porušované). Sťažovateľ bol súčasne upozornený na neprípustnosť návrhu v prípade nepreukázania, že vyčerpal opravné prostriedky alebo právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov.

K sťažnosti nebolo pripojené ani splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sťažovateľa tiež upozornil, že ak podanie nedoplní v určenej lehote, jeho sťažnosť môže byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ označenú výzvu ústavného súdu prevzal 19. marca 2007. Dňa 11. apríla 2007 bolo ústavnému súdu doručené podanie označené ako „Doplnenie Rvp 415/07 a Rvp 280/07 pre ostatných účastníkov“ a podanie označené ako „Rvp 415/07 ďalší krok na odstránenie nedostatkov. Rvp 280/07“, v ktorých sťažovateľ opisuje nezákonné postupy Sociálnej poisťovne, pobočka Levice, Zdravotnej poisťovne, pobočka Levice, a viacerých

konaní vedených najmä v exekučných veciach Okresným súdom Levice, namieta postup krajského súdu a exekútorských úradov, ktoré bližšie nešpecifikuje, a činnosť iných osôb. Ako dôkazy uvádza názvy všetkých podaní, ktoré adresoval rôznym inštitúciám, spisové značky viacerých súdnych sporov vedených okresnými súdmi, krajskými súdmi a najvyšším súdom, ktoré boli podľa neho nespravodlivé, a poukazuje na viaceré nezákonné exekučné konania, ktoré boli a sú proti nemu vedené na základe návrhov Sociálnej poisťovne a zdravotnej poisťovne. Sťažovateľ v doplnení súčasne žiada ústavný súd o poskytnutie právnej pomoci prostredníctvom centra právnej pomoci, pretože „v Leviciach sa mi kvalifikovaného advokáta nepodarilo prenajať na zastupovanie. Podrobnosti nerozpisujem. Pre centrum právnej pomoci si vopred vyhradzujem právo odstúpenia ak advokát bude mať obavu neúspechu z vyššej moci podsvetia (...)“.

V závere uviedol: „...Domáham sa očistenia môjho dobrého mena a zachovanie dobrej povesti. Domáham sa základných práv a slobôd, zrušiť krivdi páchajúce na mojej osobe. Domáham sa odškodnenia spôsobenej škody ktorá mi vznikla a naďalej vzniká, bude vyčíslená odborným audítorom (...)“

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Z obsahu podaní sťažovateľa adresovaných ústavnému súdu vyplýva, že jeho sťažnosť nemá viaceré zákonom predpísané náležitosti, ktoré v celom rozsahu bránia ústavnému súdu v jej predbežnom prerokovaní.

Ústavný súd po preskúmaní podaní konštatuje, že sťažovateľ nereagoval na obsah výzvy ústavného súdu a dosiaľ nepredložil ústavnému súdu splnomocnenie na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom napriek tomu, že na odstránenie tohto nedostatku bol vyzvaný. V tejto súvislosti ústavný súd uvádza, že od povinného zastúpenia advokátom, ktoré vyžaduje ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, nie je možné upustiť.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa okrem toho ani ďalšie náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 3 a § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Sťažnosť neobsahuje najmä návrh rozhodnutia (petit), ktorého sa sťažovateľ od ústavného súdu domáha, vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03, III. ÚS 306/04), a ani riadne odôvodnenie a označenie namietaných základných práv postupmi jednotlivých porušovateľov. Sťažovateľ tiež k sťažnosti nepripojil právoplatné rozhodnutia, opatrenia alebo nešpecifikoval iný zásah, ktorými mali byť porušené jeho základné práva s slobody.

Rovnako z obsahu sťažnosti sa nedá zistiť, či vo vzťahu k porušovateľom (ktorí nie sú ani riadne označení) boli uvádzané konania pred všeobecnými súdmi už právoplatne skončené, alebo o jeho veciach sa ešte koná, aby ústavný súd mohol prípadne posúdiť, či jeho sťažnosť bola podaná v zákonnej dvojmesačnej lehote od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené porušenie jeho základného práva. Sťažovateľ nepreukázal ani to, či vyčerpal pred podaním sťažnosti ústavnému súdu opravné prostriedky alebo právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažnosť sťažovateľa ani po doplnení nespĺňa zákonom vyžadované náležitosti, ústavný súd ju po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. mája 2007